

Pilar bi rada pomagala ljudem. Odloži se, da bo pomoč ponudila osamljeni sosedi Aurori, ekscentrični osemdesetletnici na antidepresivih, ki redno zapravlja v bližnji igralnici, neprestano govori o svoji odtujeni hčerki, ...

Režiser o filmu **Tabu** je film o minevanju časa, o stvareh, ki izginevajo in lahko obstajajo samo kot spomin, domišljijski prividi, podobe lahko živijo v filmu, ki jih vse priključuje in zbere. V filmu nastane velika časovna krivulja, vrnemo se petdeset let nazaj. Potujemo od starosti k mladosti, od moralne krivde do preobilja, od postkolonialne družbe do kolonializma. Gre za film o izumrlih stvareh: umrlih, iztrebljeni družbi, času, ki lahko živi le v spominu tistih, ki so ga doživeli.

Miguel Gomes, režiser

O režiserju **Rojen leta 1972 v Lizboni.** Tudiral je na lizbonski čoli za film in gledalci ter med letoma 1996 in 2004 delal kot filmski kritik pri številnih portugalskih medijih. Po letu 1999 je posnel nekaj kratkih filmov, s katerimi je opozoril nase na številnih festivalih. Njegov drugi celovečerec **Na ljubi mesec avgust** je bil premierno predvajan v Cannesu in nagrajen na več mednarodnih festivalih.

Kritika

Duhovit, prelep in nepojasljivo zapeljiv film. .../ V odličnih filmih je ponavadi tako, da obstaja en sam trenutek, ko se zavemo, da gledamo resnično poseben film. V Gomesovem filmu **Tabu** se ta trenutek zgodi kmalu po tem, ko smo udobno namestili v svoj sedež. Dobrodošli v filmsko stvarnost!

Nikola Grozdanovic, The Playlist Če ste dovolj potrpežljivi in pustite, da se hipnotična zgodba o zakleti romanci kot kakšna nenavadna orhideja, ki cveti zgolj ponoči, razvije pred vašimi očmi, potem si ne boste ogledali zgolj zadnjega filma, ki je luč sveta ugledal v letu 2012, pač pa po vsej verjetnosti tudi najbolj originalnega.

Andrew O'Hehir, Salon.com V slogu velikih pastil umetnikov nas Gomes v časovni kapsuli odpelje v filmsko obdobje, ki v resnici nikdar ni obstajalo. Film zato obenem deluje sposojeno in sveže. Kemija med junaki, ki jo ustvarja režiser, je tako močna, da zgodba ne potrebuje koraj nobene verbalne komunikacije. **Tabu** je poseben in dvomim, da ste kdaj videli kaj podobnega.

Scott Tobias, The A.V. Club Zadnji celovečerni film portugalskega režiserja **Miguela Gomesa** morda deluje kot film, ki bo v kinematemu občinstvu. Pa je vse prej kot to. Je dragulj neen in udarčki, poln izrazite nedolžnosti, čarma in duhovitosti.

Peter Bradshaw, The Guardian Izreden film. Dogodek pravzaprav. Poln nečene, grenke in srce parajoče melanholije, pa tudi strasti, besa in nore, nore ljubezni.

David Hudson, The Daily